

Рўзнома аз соли 1924 чоп мешавад

Ноҳияи пешини рўзнома: «Овози тоҷик» (соли 1924),
«Овози тоҷик» (соли 1924-1931), «Хабарҳои Ўзбекистон» (соли 1931-1940),
«Ўзбекистон сўра» (соли 1950-1964), «Хабарҳои Ўзбекистон» (соли 1964-1991).

Бани одам аззои яқинтарана!

Овози тоҷик

10

июни
соли 2020.
Чоршанбе
№ 37 (14636)

сайт <http://ovozitochik.uz/>,
e-mail: ovozitochik@umail.uz,
ovozitochik@list.ru

Фармони Президенти
Ҷумҳурии Ўзбекистон

ДАР БОРАИ БЕХТАР НАМУДАНИ МАВКЕИ ҶУМҲУРИИ
ЎЗБЕКИСТОН ДАР РЕЙТИНГИ БАЙНАЛМИЛЛАЛ ВА
ИНДЕКСНО, ИНЧУНИН ҚОҶИ ҚАРДАНИ МЕХАНИЗМИ НАВИ
НИЗОМИ ҚОР БО ОНХО ДАР МАҚМОТИ ДАВЛАТИ ВА
ТАШКИЛОТНО

САМТНОИ МУҲИМИ ТАЪМИНИ СУБОТНОКИИ ИҚТИСОДИЁТ МУАЙЯН ГАРДИДАНД

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон
Шавкат Мирзиёев 9 июн бахшида ба
муҳокимаи масъалаҳои муҳими таъмини
суботнокӣ иқтисодиёти миллий ҷамъомад
баргузор намуд.

Пандемияи коронавирус
барои тамоми аҳли ҷаҳон
имтиҳони бузург мегардад.
Бухрони ҷаҳонӣ бавҷудо-
мада ба иқтисодиёти тамоми
мамлакатҳо таъсири
ҷиддӣ мерасонад. Бинобар
пешгуии Бонки ҷаҳонӣ,
дар соли 2020 поён омада-
ни ММД ҷаҳон ба 5,2 фоиз,
ИМА – 6,1, Русия – 6 фоиз,
Иттиҳоди Аврупо – 9,1
фоиз гуфта мешавад. Ҳам-
замон тараққиёти иқти-
соидӣ дар дараҷаи 1 фоиз
дар Ҷин ва 1,5 фоиз дар
Ўзбекистон пешбинӣ ме-
гардад.

Дар се моҳи охир ба
соҳаҳои иқтисодиёт 2,3
триллион сӯм имтиёзи ан-
доз пешниҳод гардида, аз
Фонди зиддибухронӣ 3,6
триллион сӯм ҷудо карда
шуд.

Дар ҷамъомад роҳбари
давлат вучуд доштани та-
моми имконоти барои
таъмини рушди минбаъ-
даи иқтисодиёт дар соли
қоӣ аз ҳисоби истифода
намудани бархӯрд ва воси-
таҳои нав таъкид намуд ва
8 самти муҳимро дар ин
роҳ муайян кард.

Ҳамин тариқ инҳо сам-
тҳои бартаринок муайян
гардиданд:
якум – таъмини суботно-
кии иқтисодӣ ва молиявӣ;
дуум – қозилҳои қашшоқӣ
ва афзудани бошуглфара-
ғирӣ;
сеюм – тезондани исло-
ҳот дар низоми бонк;
чорум – афзудани сар-
моия бевоситаи хориҷӣ;
панҷум – баланд бар-
доштани потенциали соди-
рот ва таъмини воридоти
асор;

шашум – мустақкам на-
мудани рақобатбардорӣ
дар саноат;
ҳафتم – рушди тиҷора-
ти хурд;
ҳаштум – татбиқи восеи
технологияи рақамӣ дар
тамоми соҳаҳо.

Зимни муҳокимаи самти
якуми ҳаракат оптимиза-
сияи даромад ва харҷи бу-
ҷет супурда шуд. Таъмини
иловагии даромад аз ҳис-
оби аз нав ба кор андохтани
фаъолияти корхонаҳо ва
тақомули маъмурияти ан-
доз ва ҳамчунин зимни ба
имзо расондани қарзи
хориҷӣ роҳ наодан ба ба-

ланд гардидани лимити
муқарраргардида супурда
шуд.

Дар доираи самти дуум
дар соли қоӣ барқарор на-
мудани 810 ҳазор қоӣ кори
доимӣ, ба вучуд овардани
310 ҳазор қоӣ кори доимӣ
ва 633 ҳазор қоӣ кори
мавсимӣ ногузир мебо-
шад.

Бинобар қарори Прези-
дент «Дар бораи қораби-
ниҳо доир ба содда наму-
дани танзими давлатии
фаъолияти соҳибқорӣ ва
хушқорӣ», ки 8 июни соли
қоӣ қабул гардида, ногузир
хелҳои фаъолият, ки бо
онҳо шахсони хушқор маш-
ғул буда метавонанд, аз 24
то 67 намул васеъ карда
шуд.

Рохбари давлат ба на-
зардошти таҷрибаи Ҷин
супурд, ки вазорат ва идо-
раҳо ба қишлоқро вобаста
карда шаванд, ки дараҷаи
қашшоқӣ баланд аст, низо-
ми қумакро ба эҳтиёман-
дор ба вучуд оваранд, ти-
ҷорати оилавӣ ва хоҷагии
наздикхавиро инкишоф
диҳанд. Ба чунин ноҳияҳо
фиристондани донишҷӯёне,
ки аз ҳисоби гранти давлат
таҳсил намудаанд, барои
роҳандозии фаъолияти
меҳнатӣ ба муҳлати то се
сол пешниҳод гардида.

Дар низоми бонк исло-
ҳоти ҷиддӣ оғоз ёфтааст. Дар
ҷамъомад аҳамияти тезон-
дани қорабиниҳои муқар-
раргардида, татбиқи сари-
вақтии қараёни трансфор-
матсия дар 10 бонки моли-
ки саҳми давлатӣ, индек-
сатсияи ставкаҳои қоӣзи
бинобар сиёсати зидди-
бухронӣ таъкид ёфт.

Ба муовинони Сарвазир
дар заминаи қалб намулдан
ва азхуд намулдани сар-
моияҳои бевоситаи хориҷӣ
дар соли қоӣ супоришҳо
дода шуд.

Дар шароити пандемия
афзоиши содирот ва таъ-
мини воридоти асбоби
хориҷӣ аҳамияти факуллод-
да муҳим дорад. Зуд паст
рафтани эҳтиёҷ дар бозор-
ҳои хориҷӣ ба қорхонаҳои
содиротгари ватанӣ таъси-
ри ҷиддӣ дорад.

Бинобар ин, дар доираи
самти бартаринокии панҷум,
дар назди Вазорати сармо-
я ва савдои берунӣ вазифаи
таъмин намулдани нишондо-
ҳи содирот на камтар аз
соли 2019 гузошта шуд.

Дар ҷамъомад ба масъ-
алаҳои инкишофи саноат
эҳтиёри алоҳида дода
шуд. Ба дар баъзе соҳаҳо
вучуд наодоштани пуррагии
занҷирҳо дар заминаи аз-
навқоркарди амки ашёи
хон ва истеҳсоли маҳсулот
бо арзиши изофа ишора
гардида.

Барои мисол, аз навқор-
карди мис камтар аз 25
фоиз, шоҳӣ – камтар аз 20
фоизро ташкил менамояд.
Кооператсияи байнисоҳавӣ
ба таври қомил роҳандозӣ
нагаштааст. Аз он ҷумла,
кооператсия дар саноати
электротехникӣ ва киш-
варзӣ имкон медиҳад, ки ба
миқдори на камтар аз 80
миллион доллар маҳсулот
истеҳсол гардад. Саноати
кимё метавонад нахи син-
тетикӣ ва полиэстерро ба-
рои соҳаи бофандагӣ, риш-
таи пахтагӣ ва ранғҳои гу-
ногунро барои саноати ав-
томобилсозӣ ва индуст-
рияи масоҳили бинокорӣ ва
ҳамчунин ароматизаторҳо-
ро барои саноати хӯрок-
ворӣ гузоранд.

Дар ҷамъомад ногузирӣ
ислоҳоти низоми суду
хуқуқ доир ба ҳимояи мул-
ки хусусии соҳибқорон
барои ташаккул ёфтани
рақобати оод таъкид гар-
дид.

Саҳми қами тиҷорати
хурд дар соҳаҳои баланд-
технологӣ таъкид ёфта,
вазифаи таҳияи механиз-
ми рағбатноксозии дав-
латии чунин воҳидҳо гу-
зошта шуд. Дар бобати ба
вучуд овардани мин-
тақҳои хурди саноати
дар хушқордо супоришҳо
дода шуд.

Тавре ки маълум аст,
дар тақдироти, ки 8 июн
дар назди роҳбари давлат
ба вучуқ пайваст, вази-
фаҳо доир ба рушди бо-
суръати технологияи ра-
қамӣ, дар тамоми соҳаҳо
васеъ татбиқ намулдан
онҳо муайян гардида бу-
данд. Ба ногузирӣ таш-
кили ин қор дар доираи
самти бартаринокии ҳаш-
тум ишора гардида.

Дар ҷамъомад роҳбаро-
ни масъул пешниҳодоти
хушқор дар бобати қори
онда дар заминаи инки-
шофи иқтисодиёт дар ис-
тиқболи қўтоҳмуддат ва
миёнамулдат баён наму-
данд.

Дар мамлакатамон тиҷо-
рат хурд чун қор аз нуқ-
таҳои муҳими рушди иқти-
соидӣ баррасӣ мегардад.

Ў.А.

ФАЪОЛИЯТИ ҚОРХОНА ВУСЪАТ МЕЁБАД

Дар ҷамъияти масъулияташ маҳдуди «Nur Muhammad Islom Obod», ки дар хушқор минтақаи озоди иқтисоди «Ҳазо-расп»-и вилояти Хоразм қойгузин мебошад, истеҳсоли даст-пӯшақҳои тиббӣ ба роҳ монда шудааст.

Арзиши лоиҳавии қорхонаи мазкур, ки
моҳи ноябри соли 2019-ум ба қор оғоз на-
муд, 1,6 миллион долларро ташкил меди-
ҳад. Алқол дар ин ҷо тақрибан 40 нафар
бо қори доимӣ фаро гирифта шуданд.
Онҳо дар қорҳои аввали соли қоӣ беш
аз 650 ҳазор адад дастпӯшақҳои тиббӣ
истеҳсол намулдан. Бинобар он ки дар
шароити қунуни пандемия талаб ба да-
стпӯшақҳои тиббӣ афзудааст, дар қор-
на суръати истеҳсол беш аз пеш зиёд
мегардад.

МУЛОҚОТИ ҚОКИМИ ВИЛОЯТ БО ҚАВОНОН

Шўҳрат Абдурахмонов бар асоси лоиҳаи
«Қоқим ва қавонон» бо қавонони шаҳро деҳоти
вилояти Андиҷон мулоқоти онлайн баргузор
намуд. Мулоқот тавассути шабакаи телевизио-
ни вилоят сурат гирифт.

Гуфта мешавад, ки қор-
ҳазор муҷорати
қавонон низ дар меҳва-
ри ин гуфтугӯи мустақим
қарор гирифт. Қавонон ба
қоқими вилоят бештар
масъалаҳои таъмин ба
қои қор, гирифтани қор-

зҳои бонки, истифодаи
майдонҳои бекорхобида
ва ба қорича баромадан-
ро дар миён гузошта бу-
данд.

Ҳамчунин аз тарафи
қавонон оид ба масъа-
лаҳои омӯзишу парва-

риш, илм, коммуникат-
сияҳои ахбори пешниҳод-
ҳо баён шудаанд. Қоқим
ба идораҳои марбуа
супориш додааст, ки
дар мавриди иҷрои фав-
рии масъалаҳои зикр-
шуда қорҳои мушаххас
андешанд.

Мирасрор АХРОРОВ,
муҳбири
«Овози тоҷик»
Вилояти АНДИҶОН.

Деҳқонони ҳимматбаланди ноҳияи Шофиркон имсол дар 6154 гектар
майдон бо нияти неқ гандум коштанд. Онҳо ният доранд, ки соли қоӣ
истеҳсоли галларо ба 47386 тонна расонда, ба давлат 18592 тонна
дони хушқифат ва бо мақсади тухмӣ 1100 тонна галларонаи нави олий
супоранд.

ДАРАВИ ГАНДУМ — ДАР АВҚ

Барои таъби дил гузаронидани мавсими
галларавӣ 21 отряди механиконидашуда
созмон ёфта, ба ҳар яки он яктоғи комбайн,
5-тоғи автомашинаи борқаш ва қормондони
хидматрасон вобаста гардиданд. Ҳамин тариқ
дар маъракаи ҳосилгундорӣ 21 комбайн, аз
ҷумла 15-то «Кейс», 6-то «Класс доминатор
130» қалб карда шуданд. Дар арафаи дара-
ви ҳосил ҳоқими ноҳия Шукрулло Ҳақимов
ба қормондони ҷамъияти масъулияташ маҳ-
дуди «Шофиркон Агросервис МТП» ва мута-
саддиён супоришҳо дода, онҳоро водор на-
муд, ки мавсимро зуд ва беталаф гузаронанд.

Мо мавсимро дар ҳоҷагии фермерии
«Мақсуда Аҳмадова» оғоз намулдем. Дар 28
гектар галларози ҳоҷагӣ ҳосили фаровон
фароҳам омадааст. Дар муддати қўтоҳ 84
тонна ҳосили шартномавӣ ба давлат супо-

рида шуд. Бо вучуди ин дар ихтиёри деҳқо-
нон бештар аз 20 тонна ҳосил монд, — гувоҳӣ
дод роҳбари отряди 16-ум Ҳаёт Султонов.

Бояд таъкид намул, ки чун анъана хушқор
Вардонзе бобати галларавӣ дар ноҳия пе-
шқадам аст. Чи хеле ки роҳбари хушқор Ба-
рақа Усмонов моро оғоз кард, дар ин ҷо ал-
лақай ҳоҷагҳои фермерии «Азим — Шофир-
кон юлдузи», «Исломообод», «Машхура Нор-
қул», «Вардонзе Баҳром заминни», «Азамат
Наимович» ва ғайра нақшаи шартномавӣ
хушқор барзиёд иҷро кардаанд. Дарави галла
мувофиқи нақша бо суръати идора дорад.

А. АБЕЗОВ,
муҳбири «Овози тоҷик»
дар вилояти Бухоро.

БАЪДИ МУРОҶИАТНО БА ҚАБУЛХАНОҶИ ХАЛҚИ

Се сол инҷониб қабулхонаҳои халқи назди Президент
фаъолият ба роҳ гузошта, дар ҳалли мушкилот ва
масъалаҳои ҳаёти шахсияи иҷтимоӣ нақши муҳим
мебозанд. Аз муносибатҳои оилавӣ сар карда, то
муаммоҳои дараҷаи ноҳиявӣ ва вилояти муҷоратҳо
мавриди эътибор қарор гирифта, дар паси қор ариза
истодани инсон аз мадди назар дур намондад. Аз ҷумла,
ба қабулхонаҳои халқӣ воқеъ дар вилояти Фарғона дар
рӯзҳои карантин, низ, ки душвории муайян тавлид
сохтааст, муҷоратҳои зиёд афтида, тахти ҳамдастии
ҳоқимон, роҳбарияти тамоми секторҳо ва гуруҳи қорие, ки
созмон ёфтааст, масъалаҳои аз қониби аҳоли
бамиёнгузошташуда ҳалли иҷтимоии худ меёбанд.

Дар шароити пандемия, чун дар
дигар минтақаҳо, қорҳои таъмиру сох-
тмон дар вилоят қатъ нагаштаанд. Со-
биқадори меҳнат, соқини қамоати
шаҳрвандии «Зулпол»-и минтақаи на-
здиқўии Чимён Алиҷон Аҳмедовро
вазъи ногузори бинои таълимии ма-
таби деҳа норухат месохт. Вай ба
қабулхонаи халқӣ муҷорат сохт, ба
талаб қавоб наодани синфхонаҳо,
умуман, мавҷуд набудани шароити
замонавӣ таълим дар дабистони зикр-
шударо ба идораҳои дахлдор маъ-
лум намул. Фактҳо, ки овард, тас-
диқи худ ёфтанд. Дар асоси муҷори-
ати ӯ аз маблағи сармомияи барои
соли равон муайяншуда 2 миллиард
сӯм ҷудо карда шуд. Дар фурсати
қўтоҳ 10 синфхонаи иловагӣ барпо
гашт. Базаи моддио техникаи мак-
таб бо қиқози нави техникаи таълими
мустаҳкам гардида. Хонаҳои таълимию
лабораторӣ, майдонҳои варзишӣ, ус-
тохона ва қулли биноҳои ёрирасоне,
ки дар ихтиёри мактаби деҳа буданд,

ба таъмири пурра фаро гирифта шу-
данд. Ҳамин тавр, деҳаи наздиқўии си-
мо қуллан дигар ба худ гирифт, му-
аммои нарасидани синфхонаҳо низ
ҳаллу фасл гашт.

Ҳолати бинои боғчаи қўдақона
воқеъ дар шаҳрақи қонҷиён низ аҳли
Чимёнро бо абғори худ ба тавҳиш
меғузошт. Аз бомҳо қамқа меғузошт,
системаи гармигузаронӣ умуман қор
накарда монд, андоваҳо қўчида ва
таъби бинардари хира мекарданд. Асо-
ни қабули сайёри қабулхонаи халқӣ
чимёнро аз ҳақими бобат ба идораҳои
дахлдор муҷорат карданд. Ҳадаҳа ба
таъмири бинои душӯнаи қўдақонистон,
ки дар паҳлуи фароғатгоҳи «Чимён»
қоли хушангез дошт, шуруғ наму-
данд. Рӯзҳои карантин баъзан шаҳ-
ангомҳо низ қорҳои таъмиру тармим
давом намулдан. Дар натиҷа бинои
душӯнаи қўдақонистон барои 280 на-
фар дар як муддати қўтоҳ хушқифат
таъмир гашт. Бо баанҷомрасии каран-
тин боғчаи қўдақонаи воқеан замонавӣ

фарзандони хурдсолро ба бар ҳоҳад
кашид. Таъмиратлабии роҳҳои деҳот,
айни замон, аз масъалаҳои ҳалталаб.
Қўчаи янги маҳаллаи деҳаи Аввали
ноҳияи Фарғона бо қўқурию пасти-
ҳош таъби пиёдаву ронандагони ав-
томобилро мекоҳонд. Баъди муҷо-
рият ба қабулхонаи халқӣ қўчаи мар-
казии деҳа дар хушқор 1200 метр
мумфарш гардониди шуд.

Аҳолии қўчаҳои Арҷазор ва Олу-
ҷазори деҳаи Меҳнатободи ноҳияи
зикршуда аз ногузори таъминоти
барқ ба танг омада буданд. Аз бори-
шоту шамолхезии саҳт барқ қомӯш
мешуд. Хирасўзии фурузонҳо низ
дилро хира менамуд. Симҷўбо, ки
замонро устувор гардониди ба хид-
мати хушқор алақайи қарда ва қорно-
шоям шуда буданд, баъди муҷори-
ати аҳоли ба қабули сайёри аз байн бар-
дошта ва ба қояшон 56 сутуни охану
бетонӣ устувор гардониди шуданд.
Хати қоқилро низ наф ба ҳа ҳа гуна
шароити табиӣ тобовар гардида, ки ин
низ дар таъминоти муттасили хидмат-
расонии барқӣ аз омилҳои асосӣ
қарор гирифт. Трансформаторҳои наф
гузошта шуданд. Пештар бинобар
нарасидани маблағ аҳоли маҷбуран
пул қам мекард ва трансформатори
қорношоямшудаи хушқор хушқор аз
ҳисоби худ наф менамуд. Қоли ин гуна
муаммоҳо дар вилояти Фарғона то ан-
дозае ҳаллу фасл шудаанд.

Вактҳои охир деҳоти байни қўқоҳи
баланди ноҳияи Сўх низ ба ободӣ рӯй
менидад. Натанҳо маҳаллаҳои Ровон
ва Янғиариқ, ки дар маркази ноҳия
воқеанд, ҳамчунин Сариканда, Қалъа,

Ҳазнов барин деҳаҳои дуру наздик ба
маънои ҳақиқӣ шаҳрақҳои замонавӣ
гардидаанд. Вале масъалаҳо, ки
ҳанўз ҳал нашудаанд ва ба ободии
рўзгори мардум ҳалал мерасонанд,
ҳамон зиёд. Бошандаи деҳаи Қалъа
Ақаралӣ Умаров оиди ногузори
ҳолати роҳи гузаргоҳи ва таъминоти
барқӣ зодгоҳи худ ба қабулхонаи
халқӣ муҷорат кард. Бо ҳақим маз-
мун аз соқини қўчи Дашти маҳалла-
и Оғобўрў низ шикоятҳо афтиданд.
Аризаҳо саривақт омўхта ва баҳри таъ-
миноти муттасили барқ, мумфарш сох-
тани роҳи гузаргоҳи қорноҳи андиши-
да шуданд. Муҷорати шаҳрванд На-
мунаҳон Охунова дар масъалаи шаҳси
низ қонёе гардониди шуд. Деҳадаи
Деҳавирон дар соҳили дарёи Шўқоби
Сўх воқеъ. Об торафт соқилҳои худ
шуста, ба Деҳавирон ҳавф тавлид
месохт. Бо азхуд шудани 1 миллиард
ду 100 миллион сӯм ба соқилҳо бе-
тон ҳобонида ва мустаҳками онҳо то
дараҷае таъмин гашт. Дар деҳаи Са-
рибозорча дар доираи барномаи дав-
латии сармояи бинои нави мактаб
барои 260 қой бунёд меёбад, ки аз
бўчаи мактаб барои ин қарз шудани 2
миллиард сӯм муайян карда шудааст.

Сохтмони бинои шифохонаи бемо-
риҳои сирояткунанда дар қаламрави
беморхонаи марказии Сўх низ имрў-
зхо оғоз ёфтааст. Азхуд шудани 3 мил-
лиарду 630 миллион сӯм маблағ ба
нақша даромадааст.

М. ШОДИЕВ,
хабарнигори «Овози тоҷик».

Шоирони асил дар адабиёт бо сабуку салтиқои хос номи худро мондагон месо-занд. Ашӯрошон дар зехни мардум чой гирифта, ба қавле ба «шири рӯз» табидаи меъбад. Шеър чун нави воли санъат худро ва наҷоду миллат намешиносад. Шояд ба ҳамин хотир аст, ки дар асл ба тарҷумаи шеър роҳ дода намешавад, зеро эҳсоси кайфияти руҳи шоирро, ки дар зарфи шеър гунҷиш додааст, ба тариқи тарҷума кӯчондан амри маҳол аст. Бо вучуди ин,

1988), «Мунтахабот» (1997), «Абадият оралаб» ("Аз миёни абадият", 2012) ба нашр расидаанд. Ба ҷуз ин, дар тарҷумаи шоирони испан Ф.Г. Лорка, Х.Р. Хименас, Р. Алберти ба забони ўзбекӣ саҳмгузор будааст. Бояд таъкид намуд, тарҷумаи ашӯри шоирони Фарб дар тақомул ва рушди истеъдоди шоир таъсири бориз доштааст. Зеро ин роҳ барои амик омӯхтани тарҷумаҳои қорин эҷодкорони дигар мусоидат мекунад. Олами андешаҳои шоир

яъне, «парвози мурғи хонагӣ» мешавад, ҷозибашро аз даст медиҳад. Дар суҳанҳои оддӣ дамидани руҳи тоза, руҳи модарн ва тамоми бардоштҳои худро аз ҳаёти рӯзмарра ва муҳити атроф манзури хонадагон гардонда тавонистан малака ва таҷрибаи зиёдро талаб дорад. Шавкат Раҳмон ба ин малака даст ёфтааст. Аз ҳар як ҷузъиёти хурд, манзараи ҳаёт шеър офарида тавонистан танҳо ба эҷодкорони болаёқат хос аст, ки чор атрофи худро пур аз масолеҳи

Аслан муҳим нест, ки шеър ба қадом забон навишта мешавад, муҳим ин аст, ки дар руҳи инсон чӣ андоза қорғар мебошад ва барои пешрафти тақомули шахс чӣ хидмате анҷом дода метавонад. Агар аз ин дидгоҳ муносибат кунем, суҳани зерини С. Есенин таъкиддиҳандаи ин гоҳ аст: «Шоирон дар асл ҳамхунанд». Ин чунин маъно до-рад, ки шеър ба сифати забони эҳсосоти инсон ваҳдати байни қавмҳои дунёро

«COVID-19 ВАБОИ АСРИ XXI...»

Имрӯз коронавируси ҷомеаи ҷаҳонро ба таҳлуқа овардааст, ки бо гумони ғолиб дар ин солҳои охир ҳеҷ чанг ё вабо то ба ин ҳад наоварда буд. Дар тамоми мамлакатҳои дунё ин вирусро ба қайд гирифтанд, ки яке аз онҳо Ўзбекистон аст. Дар мамлакатҳо мо бемороне, ки аз ин вирус сироят ёфтанд, аз чор ҳазор гузашт. Аз он рӯзе, ки дар мамлакатҳо корона-вирус аниқ қарда шуд, бо ташаббуси сарвари давлат Шавкат Мирзиёев аз 16 март карантинкунӣ оғоз ёфта, барои пешгирӣ аз ин офати ба чашм ноаён ва дастгирии халқ ҳама имконият ва чораҳо дида шуданд. Ҳоло сир нест, ки микдори беморони шифоёфта низ зиёд мебошад. Суоле пайдо мешавад: чаро олимони бо вучуди ҳамин қадар талошҳо пеши роҳи ин касалиро пурра гирифта наметавонанд?

Мутахассисон вируси тоҷдорро бори аввал дар шаҳри Ҳуангхуаи Виллоят Хубейи Чин аниқ қарданд. Олимони ҳайвонотро манбаи корона-вирус ва паҳншавии он меҳисобанд.

Covid-19 аввал роҳи нафасро аз қор мебарорад.

Саъдии бузург гуфтааст: Бани одам аъзои яқдигаранд, Ки дар офариниш зи

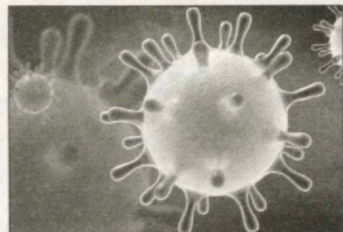
як ҷавҳаранд. Чу узве ба дард оварад рӯзгор,

Дигар узвҳоро намонад қарор. Ту, к-аз меҳнати дигарон беғамӣ, Нашояд, ки номат ниҳанд одамай.

Аз нигоҳи Саъдӣ ҳамаи инсонҳо аз ҷавҳари ягонаи илоҳӣ офарида шудаанд. Ў ягонагии аъзои инсонҳо таъкид намуда, зарурати ҳамдигардӯшӣ ҳамгӣ будани онҳоро таъкид менамояд. Ин мисраҳо ягонагии зоҳири ботин, хубиҳои табиати атроф, некию наққорӣ, ахлоқи неки инсонӣ, адлу инсоф, ишқи пок, до-нишандӯзӣ, ростгӯӣ ва ёриву бародарӣ барин мавзӯҳои асосиро дар худ муҷассам сохтаанд. Фармудаҳои бемисли шоир инсониятро ба яқид-лию ҳамнафасӣ даъват мекунад.

Сарвари давлат Шавкат Мирзиёев дар чунин ҳолати пуртаҳлуқа ҳам ба давлатҳои ҳамсоя дасти ёрӣ дароз намуда, барои шаҳрвандони Ва-тан низ шароити иқтисодиву маъ-навиро фароҳам овард. Covid-19, гарчи беморист, дар чунин як вазъи-яти эпидемиологӣ ҳам дар мамла-катамон дарсҳои масофавӣ, тад-бирҳои масофавӣ идора дорад ва бе ҳеҷ шубҳа гуфта метавонем, ки мардум мувофиқи Стратегияи ама-лиёт ғолибияти худро дар ҳолати карантин низ идора медиҳанд.

Инсон дар рӯйи замин манбаи ҳамаи ободӣ, озодаи ва пешравии қомеҳои ҳаёт аст. Тамоми мавҷу-

доти олам маҳз тавассути меҳнати фидокоронаи инсон арзи ҳаётӣ ме-кунанд. Инсоне, ки саропо манбаи да-стовардҳои асилу пурарзиш аст, ин-соне, ки гулу гиёҳро ҳаётӣ мебахшад, инсоне, ки ҳайвоноти набототро ни-гаҳбон аст, инсоне, ки муҳити ҷомеа-ро созор мебошад, инсоне, ки дар ҳама соҳаҳо пешрав гардидааст, ни-ҳоят, инсоне, ки созандаву ҳаётофа-рин аст, қудрати бузург дорад, со-зандаи муҳити солим, тарбиядиҳан-даи фарзандони баркамол ва нишон-диҳандаи сифатҳои олии инсонӣ аст. Инсон бо чунин сифатҳоро аз чунин як санҷишоти вазнин сарбаландона меғузарад. Коронавирус сабабгори пешгирии касалиҳои сирояткунанда-ву тозагист. Зеро, "тозагӣ аз имон аст". Инсон тавассути ақли бузургаш муҳитро тозаву озода нигоҳ медорад. Аз ифлосиву нопокиҳо полуда месо-зад. Покии ҳар як гӯшаву қанор, молу амвол, чизу чора ва оилаву фарзан-дони солим маҳз ба инсоният вобас-та аст.

Меҳрангез МУТИНОВА,
донишҷӯи Донишгоҳи
давлатии Тирмиз.

Вилоят аз минтақаи "сурх" хориҷ шуд

Мувофиқи маълумотҳои шаҳри Хонобод, ноҳияҳои Бӯз, Булқобшӣ, Қурғонтеп-па, Марҳамат, Улунор, Ҳуна-обод, Чалақудуқ, Шахрихон, Пахтабод, Асака ва Андиҷо-ни вилояти Андиҷон ба қаламрави "саба" дохил қар-да шудаанд.

Аммо маркази маъмурии вилоят – шаҳри Андиҷон ва ноҳияҳои Балиқӣ ва Избос-кан ҳанӯз марбут ба минтақаи "зард" маҳсуб мебаранд. Дар ин шаҳри ноҳияҳо бар аса-ри беаҳамияти сокинони он боз чанд нафари ба бемо-рии корона-вирус сироятшу-да ба қайд гирифта шудааст.

Мирасрор АҲРОРОВ,
муҳбири "Овози Тоҷик".
Вилояти Андиҷон.

Дар блок-ситоди Назарбеки кӯчаи Қўқчадарвози ноҳияи Учтепа ба мақсади пеш-гирии аз бемории корона-вирус аз ҷониби ҳодимони шўъбаи профилактика ва назо-рати раёсати вазъиятҳои фавқуллодаи ноҳияи Учтепа як қатор тадбирҳои амали мебарданд. Воситаҳои нақлиёт дезинфексия қарда мешаванд. Дар бонки миллии маҳаллаи Пахтакор низ чунин тадбирҳои муфид гузаронида мешаванд.

Матн ва сурати Улугбек АҲМЕДОВ.

Нормурод КАРИМЗОДА

ШУҚРИ ВАТАН

Шуқри Ватан, нону ҷон,
Зиндагии шодмон.
Шуқри Худованди пок,
Сабзаву оби равон.

Шуқри шараф, нангу ном,
Ҳамдиди бодо мудар.
Гул кунед одамгари,
Дўстии бардавом.

Шуқри падар, модарон,
Насли ҷавон – ворисон.
Шуқри қазову қадар,
Тинҷии аҳли замон.

Шуқри ниёғони мо,
Умри бақо, босафо.
Шуқри қамолти хирад,
Маҳфили назму наво.

Шуқри суҳан, анҷуман,
Тантанҳои рӯҳу тан.
Шуқри умеду ҳаёт,
Ин ҳама баҳри Ватан!

АВҶУ БАРОРАМ ТУ

Забони модариям, аз ниёгон ёдгорам ту,
Нисотам, эҳтиёҷам, баргу борам, ифтихорам ту.
Парешонем дар ақсои олам бо дили дарё,
Ливои ваҳдатам, ҷишу хуруши чашмасорам ту.
Агар коми маро бардошт модар бо калому шир,
Яқин рӯҳу равонам ту, нумӯи иқтидорам ту.
Туй лаъли Бадахшонам, туй мавҷи Зарафшонам.
Навои тору танбӯрам, хати авҷу барорам ту,
Китоби таърих аз авроқи заррин маъниборон аст,
Зи ҳар як шеваи шеваи миллат зарнисорам ту.
Садои ганҷи фарҳангӣ, мунаққаш дар варак, сангӣ,
Қамолти бурдбориҳо – шиорам ту, ҳисорам ту.
Забони пушукӯху пойдори сӯғдиёи асӣ,
Аз он аҳди қадим анбози сӯғу ёр-ёрам ту.
Ҳазал дилро ба ҷиш орад зи ишқи маҳваши хушгӯ,
Манам сармасти гуфтори дарӣ – дар ихтиёрам ту.

Бо фарорасии шом ва нопади гардидаи офтоб Ойдинхола тўрбаи себҳои мушт барин калон-калони пух-тарасидаро ба ароба бор қард. Ў шитоб дошт, ҳаракат мекард, ки то даромадани торикӣ ба хонааш рафта расад. «Бачаи гапнордорро бинед, – гур-гур мекард худ ба худ, – ҳозир меоям гуфту бош маро фиреб дода рафт-а». Холаи нисбати синну солаш қаққон ва боғайрат дар ҳусуси писари ҳамсояш – Муродулло ҳарф мезад. Ҳамаи қорҳои бог аз дастӣ кампир меояд, танҳо ба дарахт баромада себ чидан наметавонад. Дигар қорҳои мисли чидани меваи ба замин рехта, ба ароба бор қардани онҳо, савори ҳар ба деҳаҳои атроф рафта фуруштани себ, худаш ўҳда мекард. Саҳари ба писарак ҳар хел ваъдаҳо дода ба бог меорад, аммо ў то нисфрӯзӣ базўр сабр қарда, себҳоро тез-тез мечинад ва кампирро бо бахонаҳои фиреб дода меғузарад. Хола дурӯғҳои ўро донанд ҳам, ҳарфе намезад, нимханда қарда «бача-дия, бо ҳамсолонаш бозӣ кунам меғуфт» меғуфту аз пайи қораш мешуд. Агар қуввао ғайрати пешинааш мебуд, ин бог на ба бог, балки ба бихишт табидаи мефт.

Вакте аробаи ҷўбини як чархаш қачшуда дар роҳи санглох тарақ-туруққон садо бароварда ба роҳ даромад, аллакай торикӣ фаро расида, одам одамро намешинот.

Хари пирро ҳар қадар хала занад, аз яқринаш намемонд ва охиста қадам мезад. Хола ҷонварро ба ҳоли худ монду худ ба яке аз халтаҳои себ така қарда ба ҳаёл рафт...

Кампир рӯзгоре қомат-баланд, сурхрӯ, ки ҳоло қоматаш ҳамидаву зард шудаанд, хангоми тақон хўрдани ароба бедор мешуд. Ҳамдеҳагон ўро «кампир бало» меғуфтанд, ки меарзид. Панҷ фарзандро ба воя расонд, ҳононд ба соҳиби хонаву чой қард. Бачаҳош бо хоҳиши худ «зӣёи» ва «бонаданият» шуданд, вале ҳеҷ яке ба хонаи падар барнагаштанд. Ба қавли Ойдинхола «дар шаҳри азиме,

ки сағ соҳибашро намеёбад», монда рафтанд. Онҳо чанд бор модарашонро бо худ бурдани шуданд, аммо кампир розӣ намешуд. Ў намеҳост ҳокҷои падару модар, падарарўсу хушдоман ва шавҳарашро партофта равад. Кенҷатояш бо вай буд, ба тўфайли ҳодисае ў низ аз олам чашм пўшид.

Кампир ба бачаҳош меғуфт: «Дар ин ҷо пораҳои дилам афтидааст. Он ҷо дар хонаҳои катта барини шумоён зиқ мешавам, ягон шинос, хеш, ба чашмам нур мебахшидагӣ себзорам нест. Ҳоло қувваи бозуям хаст, х у д а м р о саришта қарда метавонам».

Ба ин яқринаи хола фарзандон ноилоҷ розӣ шуданд. Аммо ҳамдеҳагон ҳоларо танҳо намонданд, ҳурматарон мекарданд, ҳамсоядустарон хавлию хонаи ўро мерўфтанд, либосҳояшро мегустанд, аз холаш доимо хабар мегирифтанд. Вале кампир, бо вучуди ин, ҳамаи дарду ҳасраташро хангоми себчинӣ ба Боқичон нағўяд, дилаш ба ҷояш намеафтид.

Ҳаққу ҳамсояҳо ҳанўз аз хоб нахаста, ў қорҳои хонаро ба анҷом расонда, нисфи роҳи дарозеро, ки ба себзораш мебард, пушти сар меғузошт. «Аз шавҳарам мондагӣ бог, бачаҳоам ҳосили онро хўрда ба воя расидаанд. Акнун инсонҳои ба халқу диёр нафъарасон шудаанд. Вақт надоранд, ки ба себзор нигоҳубин кунанд. Ман-ку мееравам гўям, дар як рўз гирифта мебаранд. Аммо аз дуои бади бог метарсам», меғуфт ў ба одамон. Момои Ойдин хангоми пухтани себ як қимширо фурухта даромад мегирифт, боқимондашро сатил-сатил ба ҳаққу ҳамсоя тақсим қарда меод. Аз самарои меҳнаташ дарун-дарун хурсанд мешуд. Ҳамдеҳагон ғами ўро меҳўрданд: «Бечора, хола, умраш бо меҳнат гузашт, дар як ҷо намешинад. Боғашро, ки чун фарзанд дўст медорад, партофта рафтанд наметавонад», меғуфтанд ба яқдигар. Кампир

Муяссар ТИЛАБОВА

БЎЙИ СЕБ

(Ҳикоя)

Вале бача лоқайдона дар болои дарахт себ мечид. Чунки фикру ҳаёли ў бо он банд буд, ки себро зуд чинадӯ гузрезад.

Хола ғурсате нагузашта боз давом меод: «Охир, худат гўй, ҳокҷои падару модар, додару хоҳар, ҳамболинам – як пораи ҷиғарамро чӣ хел партофта мееравам? Бачаҳоам бо худ овраанд, шод намудани руҳи гузаштагонро аз қучо донанд? Чароги онҳоро равшан қарда шиштаамдӣ. Аввалҳо ба-ҷаҳоамро хеле пазмон мешудам. Дертар ба ин одат қардам. Меҳоҳам нури дидагонам дар наздам бошанд. Қухансол, ки шудӣ, эрқа мешудай. Ба ман эътибор диҳед, маро парасторӣ кунед, гуфта наметавонам. Одам танҳо зиндагӣ қарда, дидаҳоаш хушк мешуданд, Боқичон...»

Харобаро охиста-охишта ме-рафт. Ноғагон аз дур касе садо дод: «Момои Ойдин!».

«Момои Ойдин!».

«Одамон? – ҳайрон шуда пурсид момо.

– Ҳа, онҳо гуфтанд, ки ба момоят гўй, писаронаш омаданд. Ҷуссаи нимҷони ҳоларо ларза

фаро гирифт, дили беозори ў, ки то ҳол буданаширо ҳам намедонист, гўё дар қафаси синааш мушт мезад. Чашмонаш дурахшидаанд. Аз хурсандӣ қисаи нимчаашро кофта «ба забонат шакар, Боқичон, ма, инро гир» гуфту ба писарак ду-се дона парварда дароз қард. Саросема писаракро дар паҳлўяш шинонда харро сахтакан хала дод. Хари пир баъди хўрдани калтак роҳ-равинашро тезонид, аммо баъди ғурсате боз қадамонашро суст қард. Кампир ба ин ҳолат тоқат накарда, аз аро-ба фаромаду хала-ҷўро ба бача дода гуфт:

– Ба ин тарафаш худат рав, писарам, ман пиёда ме-равам.

Кампир суръати қадам-монашро тез қард. Се моҳ пеш бачаҳоаш омада рафта буданд. Ҳамон вақт себро акнун гул мекарданд. Ҳоло аз пурбўрӣ шохҳоашон шиканам меғўянд. Баробари ба хона наздик шудан ба хотираш расид, ки барои ба онҳо додан се-ҷор дона себ нагиривааст. Ҳеҷ гап не, онҳоро барои себхўрӣ ба бог мебаранд. Аз ҳосили дарахтони боғи бобояшон баҳраманд мебарданд. Ў ба дидори фарзандонаш шитоб мекард. Охир, онҳоро саҳт пазмон шудааст. Раҳораҳ дар ҳавлӣ кию ҷуви набараҳоашро пеши назар овард. Аввалҳо хоҳиш мекард, ки онҳо шўҳӣ нақунанд, ҷим шинад. Аммо имрўз ин хел намекунад. Онҳо ҳар қадар, ки хоҳанд, шўҳӣ кунанд. Бигузур, садои хандаю бозии онҳо кунҷу бурҷи хонаю хавлиро фаро гирад!...

Ойдинхола бо ҳаяҷон ба ҳавлӣ даромад. Аммо аз ҷӣ бошад, ҳеҷ кас наменамад. Фақат чароғҳои хонаи паस्ताки ҳавлӣ фирўзон буданд. «Шояд ҳама дар он ҷоянд», фикр қард кампир ва ба ҳамаи сў равон шуд. Писаронаш дар дарун будаанд. Ба чашмони кампир об омад, ба хотири наранҷондани меҳмон – бачаҳоаш оби дидагонашро номаълум пок қард ва бо табассум ба хона даромад.

– Ассалому алайкум, модарчон! Писаронаш ҳама баробар салом дода ба пешвози хола

баромаданд. Хонаи дер боз ҳоли гўё пур шуда буд. Кампир бачаҳоашро як-як ба оғўш кашид, сарашро ба синаи чун қўш бузургӣ онҳо ниҳода каме хориаш омад. Барои кампир онҳо ҳанўз мисли кўдақ буданд...

– Модарчон, мо шуморо саҳт пазмон шудем, – модарашро ба паҳлўяш шинонда гуфт писари калонӣ Ўтқур.

– Писарам, Офаридгор модарро наофарад будааст, – хола чашмони ғайриихтиёр нам-шудаашро пок қард. – Аз омаданатон сарам ба осмон расид, сиҳхату саломат ҳастед?

– Мо хуб ҳастем, шумо чӣ ҳол доред, модарчон, – кампирро ба оғўш кашид хурдӣ. – Ҳар гоҳ омадани мешавему коре ме-барояд.

Хола ба атроф нигоҳ қарду пурсид:

– Келинҳоям, набараҳоям дар кучоянд?

– Онҳо ҳам шуморо пазмон шудаанд. Ҳар рўз шуморо ба хотир меоранд. Аммо онҳоро ҳидаву дониста наовардем, худатонро ба шаҳр бурданем. Акнун бо ми зиндагӣ мекунед.

Кампир сукут варзид, хомўш ба замин нигарист.

– Ман ин чойҳоро шояд партофта рафтанд наметавонам, – баъди хомўшии тўлонӣ ҷавоб дод кампир.

– Медонам, модарчон, медонам. Аммо шумо дар ин ҷо танҳо бошед, мо дар он ҷо оё осуда зиндагӣ мекунем?

– Дуруст, дуруст, бо мо рафтатон лозим, – гуфтанд додарон ба тасдиқи суҳани бародар.

– То имрўз ба дилатон нигоҳ қардем. Акнун вақти рафтатон фаро расид. Ҳамааш хуб мешавад, шумо ҳеҷ чизро фикр нақунед.

Кампир дигар истодагарӣ накард. «Балки фикри бачаҳоам дуруст аст. Ба тўфайли яқринам ба онҳо қабр нашавад, боз чӣ қадар умрам мондааст, Худо медонад. Шояд бо онҳо буданам хуб аст», фикр қард кампир.

– Майлаш, як гап мешавад, ман ба хўролаш тараддул кунам. Аз роҳи дур омадаед.

(Давомаш
дар сах.4).

Ёдбуд

УСТОДИ ХАЙРХОҶУ НЕКБОТИН

Набошад некботин дар паи ороиши зоҳир,
Ба нақош эҳтиёе нест девори
гулистонро.
(Калими КОШОНИ).

Дўст, ҳамкор, шогирд ва дигар шиносҳо-яш ўро чун олими зукко, инсонии дилоҳо-ро ғамкор, соҳибдилу хирадманд ва ҳозирҷавоб дар ёд доранд. Ин шахс — адабиётшиносии соҳибзаб, дотсенти кафедраи адабиёти халқҳои бародар ва назарияи Донишгоҳи давлатии Самарқанд Талъат Абдуҷабборов буданд, ки аз ҳаёт бармаҳал чашм пӯшидаанд.

Талъат Абдуҷабборов дар ғушаву канори Тоҷикистон ва шаҳру ноҳияҳои тоҷикинишини Ўзбекистон Қирғизистон ва Қазоқистон шогирдонии зидд доштанд. Бисёри онҳо ҳоло ҳам тез-тез дар донишгоҳ меҳмон шуда, номи ўро ҳамон бо эҳтиром ба забон мегиранд. Зеро бе ҳеҷ як муҳаббат ин устои камтали ширинсухан дар дили шогирдонаш аз меҳру самимиёти ошӯи баланд ғузоштааст. Ба ёдам солҳои донишҷӯӣ, сими устои, дарсгӯӣ-рош меоянд: сару либоси хоксорона, чехраи пурнур, нигоҳи пурмаънӣ ва беғаш, табассуми самими ба худ зебанда дар эшон ҳувай-до буд. Сабаҳои устои ниҳоят мароқовару дилчасп буданд. Бино ба мушоҳидаҳои худам ва дигар шогирдонашон одати аҷиб доштанд: китобашонро «гозагач» карда ба аудитория мебармаданд, пеш аз дарс шогирдонро на «хизир гул» мекарданд ва на ягон донишҷӯ аз дарсашон баҳои ғайриқаноатбахш мегирифт. Яъне, ҳама аз устои роҳи буданд устои ҳам хурсанд. Баъзан донишҷӯи кори хатое қунад, бо шакарханди беғашу беғубор нармак танбех медаданд...

Талъат Абдуҷабборов соли 1928 дар оилаи шахси бомаърифат ба дунё омад. Падари кўнавардаш барвақт аз олам гузашт. Дар шароити душвори солҳои Чанги бузурги ватани мактаби миёнаро хатм карда, орзуи ғирфати маълумоти олий кард: дар дили вай меҳру муҳаббат ба адабиёт барвақт гуна ба-ста буд. Аммо орзуҳои тиббии Самарқанд — дар яке ғомбона ва дигаре рўзона дохил шуда, ҳар ду ро дар як вақт бо дипломи имтиёзно хатм кард. Ба ӯ рўи Абӯалӣ ибни Сино ма-дад карда буд. Чавони серғайрат илмдӯстро аз ҳар ду маскани илм ба аспирантура тасвია карданд...

Муҳаббат ба адабиёт баланди кард, ки ӯ минбаъд аз пайи илми адаби рафт. Зеро адабиёт дар фаҳмиши вай дарси одаму оламшиносӣ, таълими суҳан, муҳаббат ва садоқат ба фазилатҳои одаму буд. Аз ин рӯ, дар аспирантура Академияи фанҳои Шӯравӣ тахти роҳбарии профессор А.Боровков ба омӯзи-ши пешаи интихобкардааш камар баста, соли 1958 дар Маскав доир ба мавзӯи «Роҳҳои та-шаққули драматургияи Ўзбек» рисолаи ном-задиро бомаърифат хатм намуд.

Ҳаёт ва фаъолияти меҳнатии ӯ аз соли 1954 то рӯзҳои охирини ҳаёташ бо Донишгоҳи давлатии Самарқанд алоқаманд буд: вай баъди химоии рисолаи номзад ба ин ҷо ба кор омад. Чанд муддат мудири кафедраи забон ва адабиёти тоҷики донишгоҳ буд. Аз соли 1958 то соли 1980 ҳамчун дотсенти ҳамин кафедра, аз соли 1980 то рӯзи охирини ҳаёташ — 5 июни соли 1986 ҳамчун дотсенти кафедраи адабиёти халқҳои бародар ва на-зарияи адабиёти донишгоҳи фаъолияти ибрат-бахш нишон дод. Мақолаву тақризиҳои сер-шумори ӯ, ки дар маҷмӯа, маҷалла ва рўзона-маҳо ҷо шудаанд, ҳамин гуна ҳусусият соҳибанд. Байти поёни гӯё дар сифати ӯ гуфта шуда бошад:

Суҳан кам гуфтану андеша кардан,
Беҳ аз бисёргӯй пеша кардан.
Баъзан дар баҳсо, маҷлису суҳбатҳои
адаби ҳангомаписандон лаҷоми суҳанро ба

даст гирифта, суҳанбозӣ мекунанд. Аммо у-стод дар чунин мавридҳо низ оҳиста ва дони-ста суҳан мекард. Ба гуфтаҳои хурду калон бо диққат гӯш меандохт, бо тааммулу андеша муҳокима меронд. Гӯё ӯ гапи меғуфтааш-ро дар тарозуи ақл бармекашиду пас ҳуло-саашро манзурӣ ақли сўҳбат мекардонд.

Ҷили бузурге дошт. Шогирдонашро бо меҳрубонӣ маслиҳатҳо меод. Ба онҳо мўни-су наздик буд. Устои хоксор аз барори кори шогирдонаш меболид. Аз комёбиҳои Ато Ахоров, Ҷўра Бақозода, Ҳамроқул Шодику-лов, Ҳасан Қудратуллоев, Салим Кенча, Ас-лидин Қамарзода, Рауф Маъруфӣ, Мардон Шарофов, Нормурод Нарзуллоев, Адаш Ис-тад, Хуршед Қамар барин шогирдонаш, ки нависандаю шоир, мунаққиду рўзноманигор, олиму омўзгор буданду ҳастанд, гул-гул ме-шукӯфт. Бо онҳо ҳамкорӣ карда, мақолаву тақ-ризиҳо менавишт.

Китоби «Фарҳанги истилоҳоти адабиётши-носӣ», ки устод онро дар ҳамдаси ӯ ба адаби-ётшиносии маъруфи тоҷик Муҳаммадҷон Шакурӣ ва Расул Ходизода навиштааст, дар муддати кўтоҳи он давр ду маротиба нашр шуда бошад ҳам, ҳоло ба қатори китобҳои нодир даромадааст. Ин луғат ба китоби рўи-мизии мутахассисони соҳаи адабиётшиносӣ, муаллимону донишҷӯён табдил ёфтааст. Дар бораи ин китоб ҳанўз дар вақташ шарҳино-сии маъруфи чех Иржи Бечка дар журнали «Архив Ориентал» тақризи муфасссале ҷо-нонида, ба он баҳои баланд дода буд. Эзоҳи бисёр истилоҳоти адабиётшиносии мансуби драматургия ба қалами Талъат Абдуҷабборов тааллуқ дорад. Устоди ниҳат дошт, ки дар ара-фаи шастсолагии худ рисолаи докториро ҳимоя намояд. Бо ҳамин мақсад ӯ як силсила мақолаҳои илмашро эълон карда буд. Мо-нография ва китобҳои дарсии ӯ дар арафаи нашр буданд. Ҳамаи ин бори дигар гувоҳӣ медиҳанд, ки ӯ олими пурмаҳсул буди мутта-сил кор мекард, аз ҷустуҷў ва таълиф канор намеҷуст.

Солҳои донишҷӯӣ аз устод асрори асосҳои адабиётшиносӣ ва назарияи онро таълим ги-рифтанд, бо дастгириву меҳрубонии ӯ ӯ ав-валин мақолаҳои илмиву тақризиҳоро дар ҳам-муаллифӣ дар рўзномаҳо ҷо намудем. Со-лоҳе, ки дар рўзномаи «Ҳақиқати Ўзбекис-тон» (ҳоло «Овози Тоҷик») кор мекарданд, бо устод ҳамкориҳои эҷодӣ доштаму мактубҳо ме-гирифтанд. Устод дар мактубнависӣ низ кам-гап ва хоксор буданд. Дар яке аз мактубҳо навишта буданд:

«Абдусалом, салом!
Ба умеди мактуби Шумо дар ҳусуси мақо-ла оид ба Лоҳутӣ будам, дарак нашуд. Бо вучуди ҳамин, ҳамроҳи мақолаи худатон бо каме тахир фириристода истодаам. Бинед, дар газета истифода баранд ҳуб, материал дош-та бошад: бо радио (рафик Қўлдошев) гап-занон қунад, шояд истифода баранд.

Мақоларо бори дигар худатон ҳам аз на-зар гузаронед, мумкин аст илова шавад. Дар Тоҷикистон чашни Лоҳутӣ 12 декабр қайд карда мешавад.

Бо салом ва эҳтиром ба ҳамаи ҳамкасбон навиштаи истед гўён, муаллиматон Абдуҷаб-боров.

28 ноябри соли 1977».
Т.Абдуҷабборов сардори меҳрубони оила ҳам буд. Ҳамкорони собиқ ёдовар мешаванд, ки ӯ ҳанўз ҳангоми таҳсил дар аспирантура, ки на ҳонадор шуда, шароити зиндагӣш чандон мусоид набуд, қисме аз стипендияи худро барои таъмини рўзгор ба Самарқанд мефиристод. Минбаъд ҳафт нафар духтари писаронро ба воя расонид. Духтари калони-аш баъди хатми Институти тиббии Самарқ-анд солҳои дароз дар яке аз бемористонҳои вилоят шифокор буд. Ду духтари муаллим филолог, дигарон низ соҳиби касбу кори гу-ногунанд, дар хизмати мардум аз сидқи дил меҳнат мекунанд.

Абдусалом САМАДОВ,
номзоди илмҳои филологӣ.

— Ақон Бобоқул, беш аз чоряк аср аст, ки халқи мо давлати ҳуқуқбунёд, демократӣ ва миллий месозад. Ин маънои онро дорад, ки ҳонун барои соҳу гадо баро-бар аст, ҳар як шаҳрванд бояд маърифати ҳуқуқӣ дошта бошад, ҳуқуқшиносон дар баробари ба дониши ҳуқуқии худ афзудан, дар баланд бардоштани сатҳи маърифати ҳуқуқии шаҳрвандон саҳмгзор бошанд.

— Бале, мо дар ҷодаи бунёди дав-лати ҳуқуқбунёд, демократӣ ва миллий тўли солҳои сипаригардида як андак таҷриба андўхтем. Аммо таҷриба ни-шон медиҳад, ки ҷамъият ба кадрҳои ҳуқуқшиносӣ ниёз дорад, барои ба-ланд бардоштани сатҳи маърифати ҳуқуқии аҳоли мо бояд корҳои зиё-деро анҷом диҳем. Мисолан, баъзе шаҳрвандон танҳо вақте ба Консти-тутсия ва кодексҳои ҳуқуқӣ муроҷиат мекунанд, ки аз ҷониби онҳо ва на-зидиконашон қонуншиканӣ рӯй дода бошад. Ҳол он ки талаби замони ин аст, ки барои тавсеа бахшидани до-ираи дониши ҳуқуқашон, дар баро-бари адабиёти бадеӣ, бояд кодексҳо ва адабиёти ҳуқуқиро низ пайвасти мутолиа намоянд.

Ба мақсади таъмини мақомоти идо-ра ва ҳокимияти давлатӣ бо мутахас-сисони баландмалакаи ҳуқуқшинос, дар асоси донишҳои замонавӣ қул-лан беҳ сохтани омодагири касбии кадрҳои ҳуқуқшинос ва бозомўзи онҳо бино ба фармони Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон «Дар бораи беҳсозии тарбияи ҳуқуқӣ, баланд бардоштани дараҷаи ҳуқуқии аҳоли, тақмил додани низоми омодакунии кадрҳои ҳуқуқшинос ва ҳуб гардон-дани кори омўзиши афкори умум», аз 25 июни соли 1997 ӯ қарори Де-вони Вазирон дар назди Вазорати адлия Маркази тақмили малакаи ҳуқуқшиносон созиш дода шуд. Дар давраи сипаригардида беш аз 20 ҳазор ҳуқуқшинос ба бозомўзӣ ҷалб карда шуданд. Мо дар омади гап ё барои ҳисобот ин гуна рақамҳоро метавонем бисёр оварем. Вале давр сифати корро тақозо дорад. Зеро дониши амиқи ҳуқуқии ҳуқуқшино-сон ба густириши донишҳои ҳуқуқии аҳоли мусоидат менамояд.

Дар мамлакатамон баланд бардош-тани сатҳи дониш ва маданияти ҳуқуқии аҳоли, аз нигоҳи ҳуқуқӣ таъ-лими намулдани ислохот, ба вучуд овардани асосҳои ҳуқуқии қонун-ҳои иқтисодӣ ва бозорӣ, ташаққул додани муҳити инвестиционӣ, таъ-лими дахлнопазирии мулки ҳусусӣ ва хифзи бозьтимоди он, тақсим бахши-дани давлатдорӣ миллий ва низоми ҳуқуқӣ ба кадрҳои ҳуқуқшиносии та-

фақкурашон нав ва мустақиландеш бастагӣ дорад.

— Перомуни қарори Президент «Дар бораи қорабиниҳо доир ба пешбарии номзадҳо ба вазифаи судягӣ, бозомўзи судяҳо ва хо-

Мо дар давлати ҳуқуқбунёд, демократӣ ва миллий ба сар мебарем. Дар чунин давлат ба поймол гардидаи ҳуқуқ ва озодиҳои шаҳрвандон набояд роҳ дода шавад. Ба мақсади бозомўзи кадрҳои ҳуқуқшинос ва баланд бардоштани сатҳи донишҳои ҳуқуқии шаҳрвандон чанд сол аст, ки дар назди Вазорати адлияи Ҷумҳурии мар-кази бозомўзӣ ва тақмили малакаи кадрҳои ҳуқуқшинос қору фаъолият дорад. Мо тасмим гирифтём, ки доир ба фаъолияти он бо мудири кафедраи Маркази тақми-ли малакаи кадрҳои ҳуқуқшинос, доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ Бобоқул ТОШЕВ суҳбате дошта бошем. Инак, фишурдаи он.

БОЗОМЎЗИ КАДРҲОИ ҲУҚУҚШИНОС — ТАЛАБИ ДАВР

димони идораҳои суд, қуллаи тақ-мил додани низоми тақмили ма-лака» суҳане чанд меғуфт.

— Ба корҳои амалӣ сафарбар на-мудани ҳуқуқшиносон, табдил дода-ни онҳо ба мутахассисони доираи танг (иқтисосонидани онҳо), ҳусусан, са-фарбар намудани онҳо ба рушди соҳаҳои муҳим: иқтисодӣ, техноло-гияи иттилоотӣ, тиб, таълим ва иҷти-моиёт аз вазифаҳои умдаи роҳбари давлату ҳукумат махсуб меёбад. Ба ин хотир, моҳи январӣ соли сипаригар-дида қарори қиршуда доир гардид.

Дар қарор омодакунии номзадҳо ба вазифаи судягӣ, тақмили бозомўзи судяҳо ва ходимони идораҳои судӣ, созиш додани низоми ягонаи тақми-ли малакаи онҳо, вусъат бахшидани доираи дониши назарии номзадҳо ба судягӣ, дар онҳо ҳосил намудани эти-каси касбӣ, омуختани кор бо техноло-гияи нав, таҷрибаи шарҳ дода таво-нистани меъёрҳои ҳуқуқӣ, тақмили низоми сифатан нави таҷрибаҳои-қуний барои номзадҳо ба вазифаи су-диягӣ, аз ҷумла, таъмини вобастагии у-звонӣ фаъолияти илмиву тақдиқотӣ бо қараёни таълими, қорбарӣ ва таҳ-лил танқидӣ, қабул кардани қарорҳо бо истифода аз технологияҳои инноват-сионии педагогӣ ва ахбори коммуни-катсионӣ, қорӣ намудани усули хони-ши интерфасол дар қараёни таълим, ошно намудани номзадҳо бо навго-ниҳои қонунгузориҳои худӣ ва меъёрҳои ҳуқуқии кишварҳои хориҷӣ аз вази-

фаҳои асосӣ қаламдод шудааст.

Тибқи қарори ҳукумат ба зиммаи марказ вазифаҳои нав ғузошта шуд, ки он аз самтҳои зерин: демократи-кунии соҳаи сохтмони давлатӣ ва ҷамъиятӣ, тақмили бозомўзи кад-

варҳо робитаҳои дуҷонибаро роҳан-дозӣ дорад.

— То ҷое оғоҳем, дар марказ бо истифода аз технологияи нава-рини бозомўзӣ ва тақмили мала-каи ҳуқуқшиносон ва мутахасси-сони соҳаҳои дигар сурат меги-рад. Таълими фосилавӣ низ на-тиҷаи матлуб мебахшад. Мута-хассисони соҳа ва аҳоли ба ада-биёти ҳуқуқӣ ниёз доранд. Мар-каз ин эҳтиёро то қучо қонё ме-гардонад.

— Марказ бо наشري адабиёти ҳуқуқӣ сарқор дорад. Тўли се соли охир аз ҷониби профессор-омўзго-рони марказ адабиёти зерин тахти номҳои «Ҳуқуқи инсон», «Меъёрҳои ҳуқуқии миллий ва байналхалқӣ доир ба мубориза алайҳи савдои одам», «Асноди СММ доир ба таълими ҳуқуқии инсон», «Андозаҳои байнал-халқӣ фаъолияти адвокатӣ», «Судеб-ная система и подготовка судей в зарубежных странах», «Ҳуқуқи консти-тутсионӣ», «Табрики технологияҳои ахбори коммуникатсионӣ муосир дар фаъолияти суд ва мушкилоти рушди қонунгузори Ҷумҳурии Ўзбе-кистон дар соҳа», «Масоили рўзма-раи хифзи ҳуқуқи мулки интеллекту-али», «Формирование международ-ной и национальных систем проти-водействия коррупции», «Қонунгу-зори оилаи Ҷумҳурии Ўзбекистон», «Дар таъмини ҳуқуқи бача нақши ин-ститути қабул ба фарзандӣ», «Низо-ми стандартҳои байналхалқӣ, ки қавобгарии шаҳсонӣ ҳуқуқиро барои қонуншикани қоррупсионӣ ба тар-тиб меандозад», «Маҷмӯи созишно-маҳои байналхалқӣ доир ба расон-дани қўмаки ҳуқуқӣ», «Асосҳои қўма-ки ҳуқуқии байналхалқӣ доир ба ко-рҳои иқтисодӣ», «Ҷиҳатҳои асосии ис-лохоти ҳуқуқӣ дар Ҷумҳурии Ўзбеки-стон» ва ҳоказо рўйи ҷопро дидаанд.

— Хонадони рўзномаҳо бо нақшаҳои дарпешистодаи марказ ошно мекарданд.

— Ба дасти ҷоп супурдани китоб-ҳои дарсие, ки тибқи технологияи пешқадами педагогӣ ва ахбори ком-муникатсионӣ таълиф шудаанд, ки-тобҳои дарсии электронӣ доир ба методикаи таълим аз он ҷумлаанд. Ҳамчунин, дар марказ омода карда-ни медиаторҳо, тақмили аудиторияи намоишӣ, хонаи мултимедиа, тақди-ди Маркази ахбори захираи муосир ва рушди фонди адабиёт пешбини шудааст. Тақмили қорсуҳои таълими сийёр идора хоҳад ёфт.

— Барои суҳбати пурмухтаво-я-тон ташаккур.

— Саломат бошед.

Мусоҳиб
А. СУБХОНОВ,
хабарнигори «Овози Тоҷик».

ДАСТГИРИ БОНУВОН КАМДАРОМАД

Бинобар мактуби Сенати Олий Маҷлис аз 20 март соли қорӣ ва Фармони Девони Вази-рон аз 9 апрели соли 2020 бо мақсади аз ҷиҳати моддӣ дастгирӣ намудани бонувон шароити зисташон вазнин ва оилаи онҳо аз ҷониби Шўрои Федератсияи иттифоқҳои қасбаи Ўзбекистон, аз ҷумла, барои вилоти Бухоро сармоа ҷудо карда шуд.

Мувофиқи ҳулоаси гу-рӯҳи қорие, ки дар шаҳру ноҳияҳои вилоят вазъи камбағалии аҳолиро омўхт, ба як қатор оилаҳо молҳои маишии рўзгор: яхдон, телевизор, мошини ҷо-машўй, плитаи газ, печҳои электрияи инъом гардид. Дар маросими супорида-ни ин ҷиҳозҳо, ки дар до-ираи ҳаракати умумихал-қии «Саховат ва қўмак» дар ноҳияҳои Вобқанд,

Олот, Пешкў ва Рометан сурат гирифт, иҷроқуна-дан вазифаи ҳокими вилоят Карим Камолов иштирок кард. Бештар аз 100 оила дар шароити мураккаби пандемия аз саховатман-ди наватбӣ баҳраманд гардиданд.

А. АВЕЗОВ,
хабарнигори
«Овози Тоҷик» дар
вилояти Бухоро.

ПУЛИ ДАРҲИ ТЕНТАКСОЙ

Дар болои дарёи Тентақсой кўпрук сохта шуд, ки як қатор нуқ-таҳои аҳолинишини ноҳияҳои Избоскан ва Пахтаободи вилоти Ан-дичонро бо ҳам мепаивандад.

Тентақсой яке аз дарёҳои хавфноки селравӣ ба ҳисоб меравад. Дар солҳои гуногун обҳои дарё аз маҷроаш барома-да, якчанд маротиба ба хонадони аҳоли ва киштзор талафот расондааст.

Ин кўпрук, ки роҳи асосии байни мар-кази ноҳияи Пахтаобод ва маркази ви-лоят ба ҳисоб рафта, дар ҳамаи нақли бор ва наздик кардани дури 500 ҳазор соки-нон нақши муҳим дорад, мувофиқи тала-боти замони сохта шуд.

— Кўпрук якчанд маротиба таъмир шуд, аммо ба дараҷаи назаррас мустах-кам набуд, — меғўяд собиқадори меҳ-нат Ҳусанбой Орифҷонов. — Аз ин рӯ дар солҳои охир ношоим шуд. Пас аз му-роҷати аҳолии ду деҳа ба дафтери Кабул-гоҳи халқии Президент ва ба туфайли қўмаки амалии ҳокими вилоят пули нав

сохта шуд.

Сохтмони пулро қоргарон ва мутахас-сисони Қорхонаи воҳиди оид ба бахра-бардори қўпруқҳои Андиҷон анҷом до-данд. Ба дарё сутуни оҳани 20-метра устувор карда, блокҳои мустаҳкам ғу-зошта шуданд. Барои сохтани пул 6 мил-лиарду 734 миллион сўм харҷ шуд.

Ҳоло дар болои Тентақсой кўпруки да-розиаш 73 метра ва бараш 10 метра бунёд ёфтааст.

Дар маросими ба истифода додани пули мазкур ҳокими вилоти Андиҷон Ш. Абдурахмонов баромад кард.

Ф. УБАЙДУЛЛОЕВ,
муҳбири ЎзА.
Суратгир: З. УМУРЗОҚОВ (ЎзА).

← (Аввалаш
дар сах.3).

Ойдинхола чун пештара ош дам кард. Фарзандонаш бо табиӣ болида ва бо иштиҳои ғозгир ду табак ошро хўрданд. Хола дар рӯи суфа ҷой ан-дохт. Шабона хунук нахўранд гуфта, ба болои онҳо кўрпаи ғафс партофт. Ҳаракатҳои ӯ қаққон бошад ҳам, аз ҷӣ бошад, ки як гўшаи дилаш ғаш буд. Ҷ чун шахси тарбузааш аз бағал афтида хомўш аз ҷояш хест. Ҳар дафъае, ки суҳан аз шаҳрравӣ ба миён меомад, ӯ дар гапаш қатъӣ ме-истод, аммо аз ҷӣ бошад, ин дафъа ба қарори бачақояш розӣ шуд. Дар асл инро нахоҳад ҳам, яқрай қардан нахост. Писаронаш аллақай хоб кар-да буданд, аммо ба чашмони кампир хоб намеомад. Шабӣ дароз миҷча тах накард.

Чашми рўз нақафиди роҳи қабри-стонро пеш гирифт. Вақте вориди қабристон шуд, сари қабрҳо рафта суҳан оғоз кард:

— Чаро маро танҳо монда рафед?
Ақнун ҷоқ ҷоғах, себзорам кам маро нағунҷонда истодаанд. Писаронамро ҳам айбдор карда наметавонам. Онҳо ҳам наметавонанд кампирӣ пиетро партофта раванд, аммо ин обу хоки

момоят ақнун рафта истодааст, пи-сарам». Бокўҷон ҳайрон ба ӯ нигоҳ кард, вале ҷизе напурсид.

Ҳамон рўз ҳама дар таралдуди кўч бастан буд. Ба кампир ҳеҷ кас эъти-бор наметод. Қариби беғоҳ ба писа-

БҶИИ СЕБ

ба ҷонам баробарро ҷӣ гуна партоф-та равам? Чаро ҳамаатон хомўшед? Лоақал яқеатон маро таскин диҳед. Мегирамӯ худамро тасалли медахам. Оё ин аз рӯйи адолат аст?

Ойдинхола то дер нишаст. Ба ин ҷо дигар намеомадагӣ барин пичир-росзанон, болои қабрҳоро сила кард. Баъд пойхӯшро баъзӯ қашола карда ба роҳи омадааш баргашт.

Роҳравон Бокўҷонро дар дами дар-возааш дид. Себҳои дируз ҷидашор ба ӯ дод ва аз пешониаш бӯсида гуфт: «Туро себ чин гуфта безор мекардагӣ

раш фармуд, ки ба себзор рафта оянд. Кампир бо баъзе дарактон, ки бо ӯ ҳамсол буданд, ҳайрбод гуфт.

— Очонон, ғам нахуред, ҳоло ба себзоратон бисёр меоед, — гуфт пи-сараш.

— Эҳ-ҳе, шумоён наметодистагӣ сирхоямро ин дарактон медонанд. Тамоми умрам дар ин боғ гузашт, бо онҳо мисли апаю хоҳар шудаам.

— Аз бо мо рафтатон хафа ҳас-тед-а, оча. Охир, моро ҳам фаҳмед-дия.

— Не, не, хафа нестам, фақат

Овози тоҷик

МУАССИСЛАР:
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Қонунчилик палатаси Кенгаши,
Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Сенати Кенгаши ва Ўзбекистон
Республикаси Вазирлар Маҳкамаси.
Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир Шерпўлод ВАКИЛОВ

Рўзнома ҳафтае ду маротиба:
рузҳои қоранбе ва шанбе ҷоп
мешавад.

Рўзнома дар компютерхонаи идора
ҳарфчинӣ ва саҳифабандӣ гардид.

Ҳаҷми насри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи ҷопи ду интервали ва
шарҳ аз 50 микраб зидд бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома ба
мақбурҳои иттиҳорашуда ҷавоб намегардонад.

Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оқоносии матбуот
ва ахбороти Ўзбекистон тахти рақами 0003 ба рўйхат
гирифта шудааст.

Индекси нашр — 170. Фармони 2 Г-635. Адади
нашр 975, ҳаҷм 2 ҷузи ҷопӣ. Усули нашр — офсет,
андозаи А-2.

ISSN 2010-7757

9772010775001

1 2 3 4 6

Суратҳисоби мо дар бонк:
С/Ҷ 20212000300101767001, МҶО
00417. Филиали Автотранспорти
бонки ДСТ-и «АКА»
дар шаҳри Тошканд.

Муҳаррири навбатдор:

Т. Тўхтаев.

Мувофиқи ҷадвал — 21.30
Ба ҷоп супурда шуд — 22.50

Нишони мо:

100000 ш.Тошканд,
кўчаи Матбуотчилар, 32.

Телефонҳо: қабулгоҳ — 233 — 82 — 83;
Котибот 233 — 83 — 35. Факс: 233-57-30.

сайт: http://ovoztojik.uz/, e-mail:
ovoztojik@mail.ru, ovoztojik@list.ru

Индекси ошона 170.
Матбааи таъбу нашри Ширкати сарҳадҳои «Шарқ».
Нишони қорқон: қўчаи Буюк Турон, хонаи 41.